

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

การซ้ำคำในภาษาเมียน-เฮ้า เป็นกระบวนการสร้างคำใหม่ด้วยการซ้ำเสียง ซึ่งมีรูปแบบต่างๆ ทางเสียงที่ชัดเจนและมีความสัมพันธ์กับความหมาย ในรูปแบบการซ้ำเหล่านั้น อาจมีการซ้ำเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรืออาจซ้ำหลายส่วน

จากการวิเคราะห์การซ้ำคำ ในภาษาเมียน-เฮ้า สรุปได้ว่า การซ้ำคำในภาษาเมียน-เฮ้า มี 2 วิธี คือ การซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง และการซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง การซ้ำคำทั้ง 2 วิธี จะมีรูปแบบการซ้ำที่แสดงความสัมพันธ์กับความหมายอย่างชัดเจน ดังนี้

วิธีที่ 1: การซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง (ดูตารางที่ 7 และ 8 หน้า 104, 105 ประกอบ)

การซ้ำคำวิธีนี้มีรูปแบบการซ้ำคำ 7 รูปแบบ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบกับความหมายเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบที่ W1 เป็นกระบวนการซ้ำคำตั้งที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทแสดง ซึ่งเป็นคำกริยาไม่แสดงอาการเคลื่อนไหว เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะทำหน้าที่ในประโยคเหมือนเดิม เป็นคำชนิดเดียวกับคำตั้ง และมีความหมายบอกการกระทำที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง

2. รูปแบบที่ W2-W4 เป็นกระบวนการซ้ำคำตั้งที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทแสดง ซึ่งเป็นคำกริยาแสดงอาการเคลื่อนไหวและคำคุณศัพท์ เมื่อเป็นคำซ้ำจะทำหน้าที่เหมือนเดิม ยกเว้นคำตั้งที่เป็นคำคุณศัพท์ซึ่งเมื่อเป็นคำซ้ำแล้ว จะเปลี่ยนเป็นคำกริยาแสดงอาการเคลื่อนไหวหรือเป็นคำกริยาวิเศษณ์ และมีความหมายบอกการกระทำที่เกิดซ้ำและไม่อยู่นิ่ง

3. รูปแบบที่ W5 เป็นกระบวนการซ้ำคำตั้งที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทแสดง ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะทำหน้าที่เดิม เป็นคำชนิดเดียวกับคำตั้ง และมีความหมายบอกความเป็นกลุ่มก้อนของนามที่คำซ้ำคุณศัพท์นั้นขยาย

4. รูปแบบที่ W6 เป็นกระบวนการซ้ำคำตั้งที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทนาม ซึ่งเป็นคำลักษณนาม เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วยังทำหน้าที่เดิม และเป็นคำชนิดเดียวกับคำตั้ง และมีความหมายบอกการแยกแยะของนามกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มย่อยที่มีลักษณะร่วมกันอยู่

5. รูปแบบที่ W7 เป็นกระบวนการซ้ำคำตั้งทั้งที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทนาม ซึ่งเป็นคำลักษณนาม และที่ทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทแสดง ซึ่งเป็นคำกริยาที่ไม่แสดงอาการเคลื่อนไหวและคำคุณศัพท์ เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะทำหน้าที่เดิมและเป็นคำชนิดเดียวกับคำตั้ง และมีความหมายบอกการเน้นย้ำ เฉพาะคำซ้ำที่เป็นคำลักษณนามจะมีความหมายบอกการแยกแยะของนามกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มย่อยที่มีลักษณะร่วมกันอยู่ เพิ่มเข้ามาด้วย

วิธีที่ 2 : การซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง (ดูตารางที่ 7 และ 8 ประกอบ)

การซ้ำคำวิธีหลังนี้ มีรูปแบบการซ้ำ 4 แบบ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบกับความหมาย เพียงลักษณะเดียวกล่าวคือ รูปแบบการซ้ำทั้ง 4 แบบ (รูปแบบที่ R1-R4) เป็นกระบวนการซ้ำเสียงโดยไม่มีคำตั้ง เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะทำหน้าที่ในประโยคเป็นบทแสดง ซึ่งเป็นคำกริยาวิเศษณ์ และมีความหมายบอกการกระทำที่เกิดซ้ำและไม่อยู่หนึ่ง

6.2 อภิปรายผล

จากข้อสรุปผลการศึกษากการซ้ำคำในภาษาเมียน-เฮ้า พบว่าการซ้ำคำแต่ละแบบ ทั้งที่เป็นการซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง และการซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง จะมีรูปแบบทางเสียงที่แสดงความสัมพันธ์กับความหมายเสมอ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบว่าเสียงวรรณยุกต์มีบทบาทในการซ้ำคำในภาษานี้อยู่มาก โดยในการซ้ำคำบางรูปแบบ จะมีกฎการเกิดเสียงวรรณยุกต์ที่ขึ้นอยู่กับลักษณะพยางค์เป็นหรือพยางค์ตายของหน่วยซ้ำที่อยู่ในคำซ้ำ ลักษณะเด่นเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ที่พบในการซ้ำคำบางรูปแบบ แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ของหน่วยซ้ำจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 33 (กลางระดับ) เสมอ เมื่อหน่วยซ้ำนั้นเป็นพยางค์เป็น และจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 21 (ต่ำตก) เสมอ เมื่อหน่วยซ้ำนั้นเป็นพยางค์ตาย ลักษณะเช่นนี้จะปรากฏอยู่ในรูปแบบที่ W2 W3 และ W6 ทั้งนี้เพราะเป็นไปตามกฎของวรรณยุกต์สนธิที่มีอยู่ในคำซ้ำชนิดนี้

2. เสียงวรรณยุกต์ของหน่วยซ้ำจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 22 (ต่ำระดับ) หรือ 21 (ต่ำตก) ขึ้นอยู่กับลักษณะพยางค์ของหน่วยซ้ำว่าเป็นพยางค์เป็นหรือพยางค์ตาย ตามลำดับ ลักษณะเช่นนี้จะปรากฏอยู่ในรูปแบบที่ W4 R3 และ R4 เนื่องจากกฎทางเสียงวรรณยุกต์ของภาษานี้กำหนดไว้ว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่สามารถใช้ได้กับพยางค์เป็นและพยางค์ตายมีเพียง 2

หน่วยเสียงเท่านั้น คือ วรรณยุกต์ 2 (ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 22 และ 21) และวรรณยุกต์ 4 (ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 454 และ 45) ดังนั้นการที่ผู้ใช้ภาษานี้กำหนดให้หน่วยซ้ำทั้งที่เป็นพยางค์เป็นและพยางค์ตายใช้วรรณยุกต์ 2 ร่วมกันจึงเท่ากับเป็นการประหยัดและสะดวกในการสร้างคำซ้ำยิ่งขึ้น

3. เสียงวรรณยุกต์ของหน่วยซ้ำจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 454 พิเศษหรือ 4* (สูงขึ้น-ตก) เสมอในรูปแบบการซ้ำที่ W7 วรรณยุกต์ดังกล่าวไม่มีอยู่ในระบบเสียงของคำทั่วไปในภาษานี้ ทั้งนี้เพราะเป็นเสียงวรรณยุกต์พิเศษที่ใช้แสดงความหมายบอกการเน้นย้ำ ที่มีอยู่ในคำซ้ำชนิดที่แสดงการเน้นย้ำเท่านั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการซ้ำคำวิธีที่ 1 (ซึ่งเป็นการซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง) และวิธีที่ 2 (ซึ่งเป็นการซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง) อาจมีรูปแบบทางเสียงในลักษณะเดียวกันก็ได้ กล่าวคือ รูปแบบที่ W2 เหมือนกับรูปแบบที่ R1 และรูปแบบที่ W4 เหมือนกับรูปแบบที่ R4 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

จากการศึกษาคำซ้ำยังได้พบว่าการสร้างศัพท์ใหม่โดยการใช้ 2 วิธีคือ การซ้ำวิธีที่ 1 และการซ้ำวิธีที่ 2 ในกรณีการซ้ำวิธีที่ 1 เป็นการสร้างศัพท์ใหม่เพื่อแสดงความหมายบอกการขยายคำตั้ง ส่วนในกรณีการซ้ำวิธีที่ 2 เป็นการสร้างศัพท์ใหม่เพื่อแสดงความหมายขยายของคำซ้ำ (ซึ่งเป็นคำตั้ง)

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. น่าจะมีการศึกษาการซ้ำที่เกิดในวลี หรือประโยคในภาษาเมียน-เข้า
2. น่าจะมีการศึกษาวิธีสร้างคำประกอบแบบอื่นๆ ในภาษาเมียน-เข้า เช่น การผสมคำ หรือ การซ้อนคำ
3. น่าจะมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการเรียงคำในประโยคแบบต่างๆ ในภาษาเมียน-เข้า โดยแสดงโครงสร้างวลี และโครงสร้างประโยคให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อการจำแนกแบบของภาษาเมียน-เข้า ตามโครงสร้างวากยสัมพันธ์
4. น่าจะมีการศึกษาความหมายที่เกิดจากการซ้ำคำ เช่น การเน้นย้ำ การกระทำที่เกิดซ้ำและไม่อยู่หนึ่ง การกระทำที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดในภาษานี้โดยวิธีการอื่นที่นอกเหนือจากการซ้ำคำ
5. นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อกันว่า ภาษาเมียน-เข้า เป็นภาษาอยู่ในตระกูลย่อยภาษาแม้ว-เข้า ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งที่อยู่ในตระกูลภาษาจีน-ทิเบต เช่นเดียวกับสาขาจีนไทยและ

สาขาทีเบต-พม่า จึงน่าจะศึกษาวิธีการสร้างคำประกอบแบบต่างๆ เช่น การซ้ำคำ หรือการผสมคำ ในภาษาอื่นๆ ที่อยู่ในสาขาใกล้เคียงกับสาขาแม่-เฝ้า เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่จะช่วยยืนยันสมมติฐานการจัดกลุ่มตระกูลภาษาต่างๆ ดังกล่าว

ตารางที่ 7 : แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการซ้ำคำในภาษาเมียน-เฝ้า และหน้าที่ของคำซ้ำ

รูปแบบของการซ้ำคำในภาษาเมียน-เฝ้า	หน้าที่ของคำในประโยค	
	คำตั้ง	คำซ้ำ
1. รูปแบบของการซ้ำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง		
W1: WTx -->(RTx) RTx + WTx	บทแสดง	บทแสดง
W2: $\begin{matrix} \text{LWTx} \\ \text{---} \\ \text{DWTx} \end{matrix} \text{---} \begin{matrix} \text{CRu} \\ \text{u} \\ \text{T3} \end{matrix} \begin{matrix} \text{CRu} \\ \text{u} \\ \text{T3} \end{matrix} + \begin{matrix} \text{LRT3} \\ \text{---} \\ \text{DRT2} \end{matrix} \begin{matrix} \text{LWTx} \\ \text{---} \\ \text{DWTx} \end{matrix}$	"	"
W3: $\begin{matrix} \text{LWTx} \\ \text{---} \\ \text{DWTx} \end{matrix} \text{---} \begin{matrix} \text{CRu} \\ \text{u} \\ \text{T3} \end{matrix} \begin{matrix} \text{LRT3} \\ \text{---} \\ \text{DRT2} \end{matrix} \begin{matrix} \text{CRu} \\ \text{u} \\ \text{T4} \end{matrix} + \begin{matrix} \text{LWTx} \\ \text{---} \\ \text{DWTx} \end{matrix}$	"	"
W4: WTx -->RT2 NT4 + WTx	"	"
W5: WTx -->CRuT2 CRuT5 + WTx	"	"
W6: WTx -->RT3 + WTx	บทนาม	บทนาม
W7: WTx -->RT4* + WTx	บทแสดง, บทนาม	บทแสดง, บทนาม
2. รูปแบบของการซ้ำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง		
R1: CRuT3 RT3 CRuT4 RTx	-	บทแสดง
R2: CRaT3 RT3 CRaT4 RTx	-	"
R3: ARC?T2 ARC?T2 BRT2 BRTx	-	"
R4: RT2 NT4 RTx	-	"

ตารางที่ 8 : แสดงผลการศึกษาคำที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการซ้ำคำในภาษาเมียน-เข้า กับหมวดคำ และความหมายของคำซ้ำ

รูปแบบของการซ้ำคำในภาษาเมียน-เข้า (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)	หมวดคำ		ความหมาย ของคำซ้ำ ¹
	คำตั้ง	คำซ้ำ	
1. รูปแบบของการซ้ำคำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง			
- รูปแบบที่ W1	ก.ม. สอ.	ก.ม. สอ.	ลักษณะที่ 1
- รูปแบบที่ W2-W4	ก. สอ.	ก. สอ.	ลักษณะที่ 2
	ค.	ก. สอ., กว.	"
- รูปแบบที่ W5	ค.	ค.	ลักษณะที่ 3
- รูปแบบที่ W6	ลน.	ลน.	ลักษณะที่ 4
- รูปแบบที่ W7	ก.ม. สอ.	ก.ม. สอ.	ลักษณะที่ 5
	ค.	ค.	"
	ลน.	ลน.	ลักษณะที่ 4+5
2. รูปแบบของการซ้ำคำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง			
- รูปแบบที่ R1-R4	-	กว.	ลักษณะที่ 2

ก.ม. สอ. ไหลแสดงอาการเคลื่อนไหว
ค. สอ. แสดงอาการ

กว. กว. กว. กว.
ลน. ลักษณะเฉพาะ
ค. คุณศัพท์

¹ ความหมายของคำซ้ำในภาษาเมียน-เข้ามี 5 ลักษณะ คือ

1. บอกการกระทำที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง
2. บอกการกระทำที่เกิดซ้ำและไม่อยู่หนึ่ง
3. บอกความเป็นกลุ่มก้อนของนาม ซึ่งคำซ้ำคุณศัพท์ใน
4. บอกการแยกแยะของนามกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มย่อยที่มีลักษณะร่วมกัน
5. บอกการเน้นซ้ำ